

Naš Dom

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske naredne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastonj. Posebej naročen velja s poštnino vred **eno kreno** za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h. dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Okoli po svetu.

Naš cesar se je pri letošnjih manevrih na Koroškem prehladil in dobil je hud nahod in kašelj, ki lahko postane pri starejšem človeku nevaren. Zato se je cesar podal v svoj grad Šenbrun, da se tam v miru ozdravi. Minoli teden ni nikoga sprejel v avdijenci. Sedaj se je pa zdravlje že na boljše obrnilo. Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja!

Cesar Franc Jožef I.

Nagodba med Avstrijo in Ogrsko je sklenjena. Kakšna da je, to je sedaj še tajno in oba ministrska predsednika jo bosta ista dan predložila, svojim državnima zboroma. Zatrjuje se, da je taka, da bodo Avstriji in Ogrji ž njo zadovoljni. Zelo neverjetno!

Po vzorec stajerske Kmečke zveze začeli so na Kranjskem in Goriškem ustanavljati kmečke zveze, ki izvrstno uspevajo. Kmetje so navdušeni za svoja društva in pridno pristopajo. Kmalo bodo vsi slovenski kmetje združeni pod zastavo Kmečke zveze.

Sedaj ko so končana nagodbena pogajanja, se bodo začela trgovinska pogajanja s Srbijo. Srbija ima veliko škodo, ker ne more izvažati svoje živine v Avstrijo. Naša vlada pa si ne upa dati dovoljenja za uvažanje, ker se boji kmečkih poslancev v državnem zboru.

Dne 10. t. m. se je otvoril ogrski državni zbor. Organizirani delavci so priredili velik demonstracijski obhod, katerega se je udeležilo 50 do 60 tisoč

delavcev, da zahtevajo volilno preosnovo. Poslali so odposlanstvo k predsedniku državnega zbora Justhu. Najprej je sprejel socialdemokratske odposlance, nato pa krščansko-socialne.

Maroški rodovi se še večno pogajajo s francoskim generalom Drude. Kaid, poglavar v Medjudu, je pripravljen pogoje sprejeti. Tudi med starim sultanom Abdul Asisom in Mulej Hafidom se vrše pogajanja. Upati je, da se vse nadaljne zadeve rešijo mirnim potom. Poročila sicer vedo povedati še vedno o četah, ki se zbirajo, vendar so mirovna pogajanja prišla že tako daleč, da se ni bati nadaljnjih spopadov. Prejšnji sultan Abdul Azis je spoznal, da mu bo težko mogoče, zopet zasesti prestol, in je pripravljen v slučaju, da se stvari zanj še slabše zasučejo, odpovedati se ter umakniti v Evropo. Prej pa bo še enkrat poskusil svojo srečo. Zato je Mulej Hafid že pričel pridirati proti Rabatu, kjer je še mnogo privržencev starega sultana. Nato misli odkorakati s svojo vojsko v Fez, kjer se proglasi sultanom.

Domače novice.

š **Požar.** V Št. Lovrencu nad Mariborom je 10. t. m. zvečer zgorelo gospodarsko poslopje posestniku Mih. Viltušnik. Govejo živino so rešili, perutnina je zgorela. Požarna bramba je komaj obranila, da se ni vnela blizu stoječa hiša.

š **V gnojnico je padel enoleten sinček delavca Partliča v Hočah.** Uboga mati se bo morala zagovarjati pred sodnijo.

š **Lugovo razstopino** je pil dve in pol letni sinček trgovca Primusa v Arcelinu pri Vojniku. Prišel je v skladišče, kjer je našel tekočino, ki mu je razjedla drob, da je drugi dan med strašnimi bolečinami umrl.

š **1653 grozdov na eni trti.** Pred 7 leti je vsadil neki vinogradnik pri Sv. Antonu v Slov. Gor. vkoreninjeno rozko York Madeira za hišo poleg plota. V tem kratkem času jo je razpeljal po potu 30 korakov na dolgo. Letos so šteli grozde in jih našteali 1653. York-Maderia ali drobna izabela se ubrani trtne uši in tudi peronospora ji ne škoduje veliko. Vino je črno in dobrega okusa. Veliko bolje nego izabela, katera se trtni uši ne ubrani.

š **Usnjarna** Jožefa Pirich v Ptujju je dne 12. t. m. zjutraj pogorela. Ker je bilo v nji mnogo mastnih stvari, bilo je celo poslopje v par minutah v ognju.

š **15leten morilec.** V nedeljo 6. t. m. je prišel kočar Krainc v Okoču pijan domov ter začel pretepati svojo ženo. 15letni sin je hotel braniti svojo mater ter je začel udrihati s sekiro po svojem očetu, ki je vsled dobljenih ran kmalo umrl. Nesrečno pijančevanje!

š **S kozolca** je padel v Košnici pri Celju posestnik Fr. Dolenc. Poškodoväl si je obe roki in obraz.

š **Našim društvom.** Slovenska krščansko-socialna zveza pozivlja društva, da naj začnejo s sestavljanjem programa za notranje društveno predavanje. Dekanijske pododbore prosimo, da nadzorujejo delovanje društev in kjer treba, da malo podre-

gajo. — Društva, ki še niso odrajtala udnine, prosimo, da to kmalu store. — Letos priredimo dva socialna kurza!

§ **Štajerčev koledar** bodo izdali Štajerčevi očete. Sedaj pa delajo v „Štajercu“ prav židovsko reklamo za njega. Bržkone bo prinesel koledar slike Strašilovih žganjarn, fotografije vseh Štajerčevih pristašev, ki premišlujejo za trdim zidovjem svoje pregrehe kakor Muršeca, Plohlina itd.

§ **V blaznosti** je zaklala svoje tri otroke žena rudniškega uradnika Naglava v Trbovljah. Prerezala je vsem trem vratove in nazadnja še sama sebi. Ker se je v sobo zaklenila, zlezel je stari oče skozi okno v sobo, kjer je padel nezavesten na tla, ko je zagledal strašen prizor.

§ **Liberalna zlobnost** se posebno kaže pri celjski klepetulji „Domovini.“ Če se le kje dva fanta stepeta, že poroča „Domovina“ to z veliko slastjo in še potem zlobno pristavi, da so to bili pristaši socialnih kurzov S. K. S. Z. ali pa pravi: to je krščansko-socialna izobrazba. Seveda je „Domovina“ prepričana, da ni nobeden teh pri naši organizaciji, samo da pokaže svojo liberalno zlobnost in da obrekuje, zato pristavlja taka sumničenja. Brez tega „Domovina“ ne more živeti!

§ **Liberalci** so sovražniki kmeta. To so pokazali že nešteto krat. Kako so padli po kmetu, ko je hotel podražiti za par vinarjev mleko, je dobro znano kmetom v ljubljanski okolici. Na trgu so jih liberalci klotuli in ženam pobijali posode in razlivali mleko. Sedaj se zopet izjavljajo liberalci po svojih listih za odprtje srbske meje in pišejo, da bi bilo to v korist našim deželam. Seveda, ker potem bi prišlo na tisoče in tisoče živine v našo državo in vsled tega bi morala znatno pasti cena naše živine. In naš kmet, ki edino še pri živini dobi nekaj denarja, da more plačati delavce in visoke davke, bi bil zopet hudo udarjen. Toda kaj se briga liberalna gospoda za kmeta, da je le ona sita pa je dobro. Za kmeta nima niti dobre besede, kaj šele kruha. Ob času bližajočih se deželnozborskih volitev bodo pa ravno ti liberalci hodili po deželi in se kazali kot zagovorniki in prijatelji kmeta, tedaj pa naj se spomni kmet te le vrstic in pokaže vrata vsiljivim liberalcem.

§ **Med nebom in zemljo.** V Spielfeldu je barval, stoječ na 6 metrov visoki lestvi, 3. t. m. 40letni Jernej Plankl žlebe na skladišču tamošnjega kolodvora. Mimo se je pripeljal voz, uprežen z volom, ki se je pa splasil in spodbil Planklu lestvo. Revež se je v svojem strahu oprijel žleba. Ta se je pa upognil in Plankl se je moral spustiti. Priletel pa je tako srečno na noge, da se je le nekoliko poškodoval.

§ **Prijatelj denarja** in sladkorja je tiho vzel čuvaju na slovenjbistriškem kolodvoru kovček, v katerem je bilo 60 K denarja, ter čokolada in sladkor za kolodvorski avtomat. Orožniki sladkosnedeža vže iščejo.

§ **Hoče.** Veliki Nemeč gostilničar Pfeifer je prodal svojo gostilno in trgovino Janezu Stanitzu iz Zg. Radvanja.

§ **Sv. Trojica** v Slov. gor. V nedeljo dne 6. t. m. je bilo tukaj okolo 8000 romarjev in tujcev. Izborni red je vladal povsod po trgu, pa tudi cerkveno predstojništvo je skrbelo, da je slehern romar imel priložnost, opraviti svojo pobožnost. Na Rožensko nedeljo je cerkev dobila dve novi, prav dobro delani podobi sv. Frančiška Seraf. in sv. Antona Pad. iz rok domačega podobarja g. Perka, ki sta se popoldne v njegovi kapeli blagoslovili, in od tod v procesiji, katere sta se tudi fantovska in dekliška družba vdeležili, nesle v cerkev med petjem, molitvijo in muziko. Govor je imel predstojnik tretjega reda pri polno natlačeni cerkvi. Vse je bilo veselo in pobožno navdušeno.

§ **Štajerčev urednik** Linhart je bil obsojen radi psovanja na 30 K globe.

§ **Potreba nemških šol** med Slovenci, katero naši Nemci tako silno poudarjajo, se kaže najlepše v Vojniku pri Celju. V prvi razred tamošnje nem-

ške šole so vstopili celi štirje učenci! Ljudstvo se je začelo zavedati, kaj je prav in kaj ne, katera šola je mladini v korist in katera v kvar.

§ **Morilec alkohol.** Dne 6. t. m. je našel policaj v Mariboru nekega popolnoma pijanega moža, ki je kmalo potem v bolnišnici umrl. Na glavi je imel hudo rano, katero je dobil pri padcu. Ponesrečeni je 30letni delavec K. Rojs iz Leitersberga. Nesrečna pijanost!

§ **Napačen bankovec.** Pri zadnjem živinskem sejmu v Mariboru je dobila viničarka Jozefa Repič iz Jarenine od nekega nemškega kupca namesto 100-kronskega bankovca navadni reklamni listič, ki je bil nekaj podoben 100 K-bankovcu. Goljufa bodo težko našli, ker je Repič opazila goljufijo nekaj dni po sejmu, ko je hotela menjati bankovec.

§ **Razposajenost** se kaznuje. V Savodni pri Celju je imel deček Fr. Erjavec navado, da je skakal in se obešal na dirjajoče vozove. Te dni pa je prišel z nogo v kolo, ki mu jo je zlomilo.

§ **Križevska pošta** na Murskem polju dobi še enega poštnega pismonoša; s tem se je ljudem zelo ugodilo, ker se bo dostavljala pošta sedaj vsaki dan vsem sosednim občinam.

§ **Iz nasprotnih shodov.** Na nekem liberalnem shodu, na katerem se je tudi nameravalo ustanoviti liberalno ljudsko knjižnico, je neki liberallec sledeče govoril: Najprej se je jezil, da je bilo tako malo ljudij prišlo ga poslušat, čeravno je dve uri čakal; rohnel je tudi na „zakrknene nasprotnike“, t. j. duhovnike, ker tudi niso marali priti ter še jim močno zameril, da shoda niti naznanili niso s prižnice, dočim marljivo oznanjajo: „molitve, službo božjo, procesije, romanja in druge take komedije.“ Drznil se je celo trditi, da je duhovnik v pridigi proti shodu hrul in grmel. To pa ni res; niti besedice o njem se ni tam spregovorilo. Navzoče fante in dekleta je tako nagovoril: „Mi vas hočemo učiti, da ne bodete taki, kakor so vaši očete, ki znajo samo piti in jesti ter v cerkev in k spovedi hoditi. Prinesemo vam knjig, iz katerih se boste naučili misliti, tako da vam nihče ne bo mogel komandirati. Po 14. letu zdivjajo otroci. Tu ne pomaga ne molitev, ne cerkev, ne pridige, ne spovedi. Samo čitanje naših knjig jih more rešiti.“ Zatem je pa navzočih otrok stariše napal in nesramno opsoval, rekoč: „Vi kmetje, ki vas ni tukaj, ste napuhnjeni in ošabni kakor nobeni drugi ljudje; iz same ošabnosti niste prišli na naš shod.“ Gledoko mora pasti kristijan, kateremu so svetej reči „opravila samo le — komedije! Zato pa, ker se liberalci toliko trudijo za ljudske knjižnice, mora teh namen biti, z njimi delati na to, da bi naše verno ljudstvo naposled sveta opravila tudi imelo za same komedije. Bog nas varuj tega propada! In kljub temu se drznejo še liberalni listi trditi, da niso proti veri!

§ **„Straža.“** Slovensko katoliško izobraževalno društvo „Straža“ na Dunaju (VI-2, Gumpendorferstr. 104, II.-10) naznanja sledeče: Slovenska služba božja se opravlja na Dunaju vsak mesec 2. nedeljo ob polu treh popoldne v cerkvi sv. Antona v XV. okr., Pouthongasse 16. — Prihodnja slovenska služba božja bo torej v nedeljo 10. novembra, 8. decembra itd. — Dunajske rojake opozarjamo, da so za bodoče leto obljubili nekaj cerkvenih govorov pri slovenski službi božji na Dunaju naši gg. državni poslanci-duhovniki. „Straža“ priredi v dvorani restavracije „Zur schönen Schägerin“, VI., Gumpendorferstrasse 101, 10. novembra Martinov večer, 8. decembra Miklavžev večer in 12. januarja 1908 IV. redni občni zbor. Razven večjih zabavnih večerov priredi „Straža“ tudi letos vsako nedeljo ob 6. zvečer v društvenem lokalu v VI. okr., Liniengasse 38, pri g. Petermannu prijateljski sestanek; na teh sestankih bodo predavali gospodje člani slavnega slovenskega katoliškega akademičnega društva „Danice“. Za predavanja se hočemo priporočiti tudi našim gg. državnim poslancem. — Naša društvena knjižnica bo društvenikom odprta vsako nedeljo (razen 2. nedelje

v mesecu) od 6.—9. zvečer. Odbor „Straže“ je sklenil v svoji seji 3. oktobra glede vpisovanja novih članov za leto 1908 in vsako naslednje leto, da velja odslej sledeče pravilo: Novi člani se začno vpisovati za sledeče upravno leto že meseca oktobra. Članarina znaša na leto 2 kroni. Razen tega vplača vsak novi član, ko se vpiše, pristojbino za društveni znak 40 h in za legitimacijski listek 20 h v poravnano stroškov. Članarina se mora plačati izjemoma v dveh obrokih po 1 K. Stari člani vplačajo članarino za novo leto redno meseca januarja, lahko pa tudi že poprej od oktobra prejšnjega leta dalje.

š **Nepravi narednik.** Krojaški pomočnik Ivan Lisenc v Mariboru je v dobri volji zamenjal obleko z nekim narednikom in potem na cesti ozmerjal četovodjo, češ, da mu ni prav salutiral. Četovodja je pa spoznal nepravlega narednika in ga naznanil pri policiji.

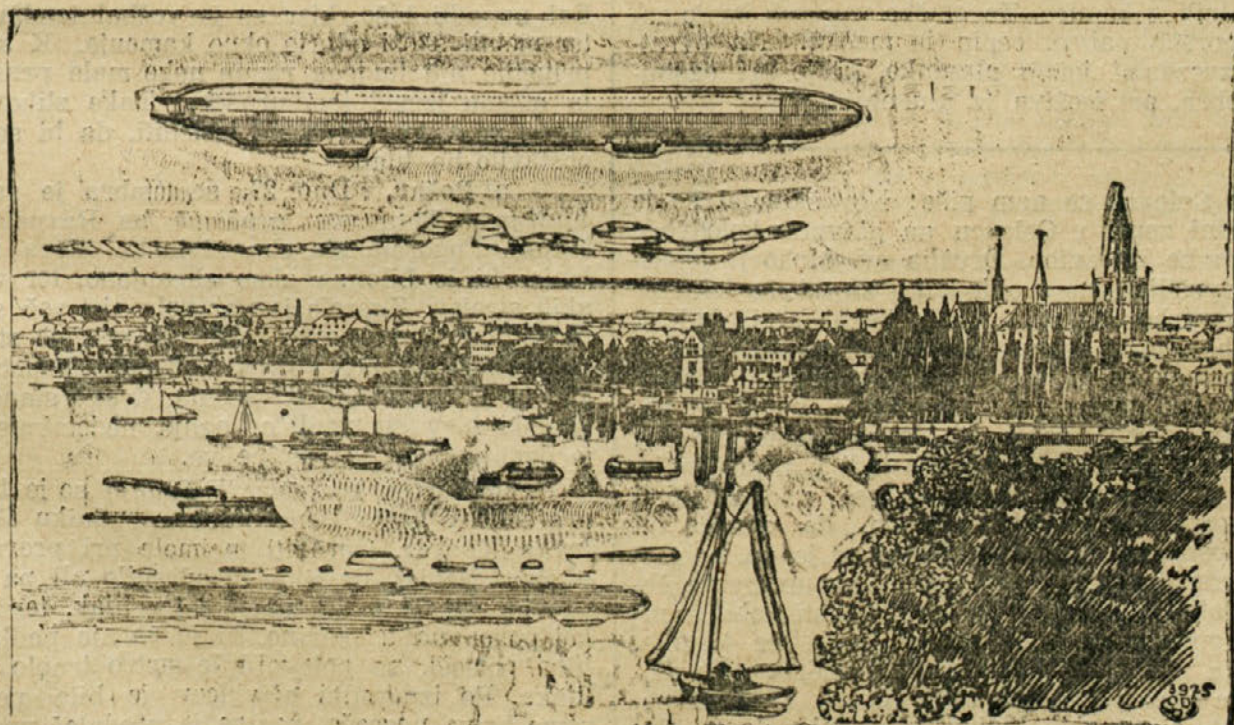
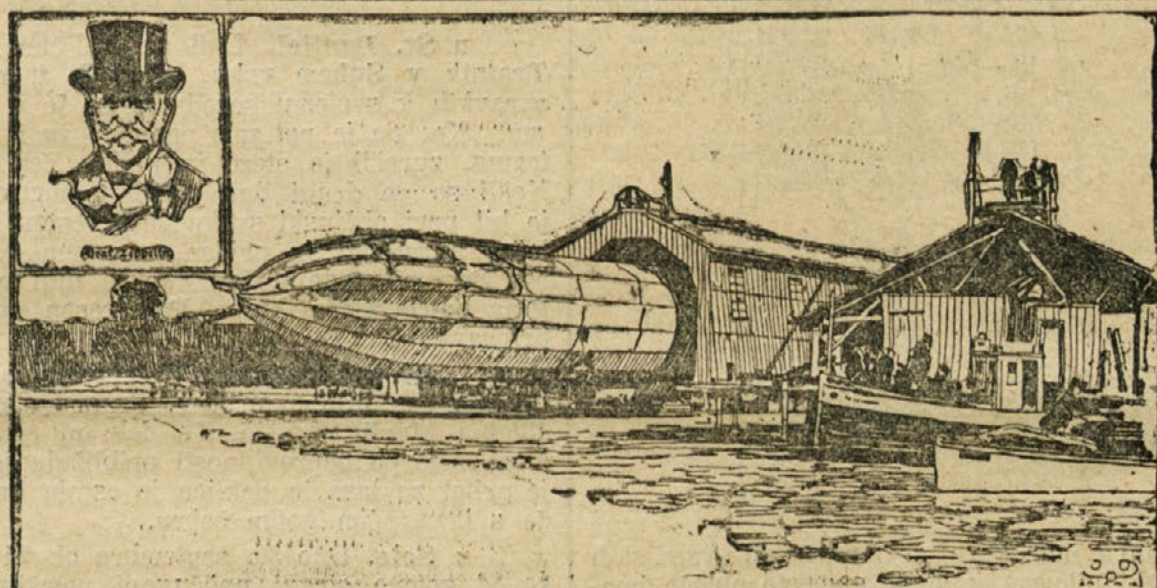
š **Šivnca** pri Mariboru. Letošnjim vojnim novincem v slovo je 13. okt. preč. g. dr. A. Medved navdušeno kazal vojaški stan kot važen in potreben, kot časten in vesel, kot težaven in resen stan. Do solz ginjeni so poslušalci, zlasti očetje in matere od-

hajajočih kakor tudi oni, ki so vojaška leta že odslužili, hvaležno sledili prekrasnim izvajanjem gorečega govornika, prosili Boga cesarju zdravja ter navdušeno zapeli pod vodstvom g. nadučitelja cesarsko himno. Da bi pa tudi mladeniči ubogali zlata naročila preč. g. govornika, t. j. ostali versko značajni, npravno pošteni in narodno zavedni junaki ljube Avstrije po geslu: Vse za vero, dom, cesarja: za cesarja blagor kri! Po govoru so rekruti v splošno veselje podali par šaljivih prizorov. Bog spremljaj mlade vojake!

š **V Vuhredu** je 6. t. m. protj večeru zginil 11letni fantek Jos. Vobovnik. Ker so vsled deževja potoki močno narastli, se je bati, da je padel v vodo in so ga valovi odnesli v deročo Dravo.

Koroške novice.

n **Skratica** divja ob koroško-italijanski meji na Italijanskem. Bolezen se je zanesla že v Pontabelj in je oblast zato prepovedala otrokom prekoračiti mejo.

Vodljiv zrakoplov.

Graf Zeppelin, ki se je leta in leta mučil, da iznajde vodljiv zrakoplov, je sedaj vendar dosegel svoj cilj. Celotno svoje veliko premoženje je zapravil v ta namen, marsikateri poizkus se mu je ponesrečil, učenjaki so zmajavali z glavami, ko jim je pripovedoval svoje načrte, vendar mož ni izgubil poguma in sedaj je njegova vztrajnost bogato poplačana. Nare-

dil je že več izletov. Vzdignil se je 400 metrov visoko in njegov zrakoplov se je dal voditi kamor ga je hotel. Sedem ur se je na ta način sprehajal po zraku. Prva slika nam kaže, kako zapusti zrakoplov svojo uto, na drugi sliki se pelja grof Zeppelin čez mesto Konstanc ob Bodenskem jezeru.

n **Prevalje.** V nedeljo dne 20. oktobra popoldne po blagoslovu se vrši v društvenih prostorih mesečni shod našega kat. delavskega društva. Govorilo se bo o strokovnih društvih. Pride tudi govornik iz Velikovca, Sosedna društva, kakor prijatelji našega društva od blizu in daleč prisrčno povabljeni!

Nova vojaška uniforma.

Naša slika nam kaže novo uniformo avstrijskih obmejnih čet. Uniforma je siva, namesto plašča imajo ogrinjalnik s kapuco. Za službo v gorah imajo nahrbtnik, gorsko palico, cepin in mačka. Na ovratniku za zvezdami imajo planinko, ki je pri častnikih iz srebra, pri moštvu iz aluminija.

n **Iz Celovca** se nam piše: Nov škandal se je zgodil te dni zopet v Celovcu na glavnem kolodvoru c. kr. državne železnice. Družba sv. Mohorja je pričela z razpošiljanjem svojih knjig za tekoče leto ter se je v to svrhu poslužila, enako kakor prejšnja leta, dvojezičnih vozniških listov. Službujoči uradnik pa je sedaj ne oziraje se na to, da so te pošiljatve namenjene vse v izključljivo slovenske kraje, naenkrat začutil v sebi potrebo, zahtevati, da se mu mora poleg slovenskega besedila napisati vse tudi v nemškem jeziku, ter je kratkoma sprejemal z družbenimi knjigami zavrnil z značilno opombo, da smatra on tako postopanje za izzivanje. Odbor se je na to predrznost pritožil pri ravnateljstvu c. kr. državnih železnic v Beljaku, odkoder pa do danes ni dobil še nikakega odgovora ter bode poudrzel potrebne korake, da pride ta zadeva v razgovor tudi v državnem zboru, na kar opozarjamo vse naše č. gg. državne poslance vseh slovanskih klubov s prošnjo, da se blagovolijo z vso odločnostjo za stvar zavzeti, ker si vendar ne smemo pustiti kratičiti naših pravic po kakem nadutem nemško-nacionalnem uradniku, katerega mu je treba enkrat za vselej povedati, da naj pusti politiko doma ter naj je ne zanaša v urad. Pa tudi to naj se mu pove, da je on tu zaradi ljudstva in ne ljudstvo zaradi njega. Za prevažanje družbenih knjig

plačujemo ogromne svote denarja raznim železnicam vsako leto, in zato naj se nam delajo težkoče in sitnosti od strani uradnikov?! Kaj takega ne bomo trpeti. Dne 7. t. m. je ravnateljstvo državnih železnic odgovorilo, da slovenščina v nemškem delu Koroške ni običajna. Nečuyeno! Poslanci!!!

n **Nevlhta** s točo je divjala v nedeljo dne 6. t. m. na Koroškem.

n **Obsojeni celovski občinski svetnik.** Okrajno sodišče je obsodilo celovškega občinskega svetnika Eckharta v globo 400 K, eventuelno v 14dnevni zapor, ker je rekel v razpravi o mestnih zemljiščih: Lahko je, da prihrani človek s 700 goldinarji plače v kratkem času 30.000 kron. Mestni cestni mojster Filip Robač je to obrnil nase, ker mu prepušča mesto kot beneficij mestne travnike in je tožil Eckharta. Proti obsodbi se je Eckhart pritožil, a vzklicno sodišče je potrdilo rabsodbo okrajnega sodišča.

n **Obsojeni izzivalec Slovencev.** Dne 5. majnika so imeli Slovenci v Železni Kaplji volilni shod. Po shodu je izzival Slovence izprevodnik Barbaritsch (!) in je vrgel prazen sod v gostilniška vrata. Pri glavni razpravi 31. junija so prisodili Barbaritschu petdnevi zapor. Barbaritsch se je pritožil, a vzklicno sodišče je rabsodilo, da naj se Barbaritsch le pokori za svoje izkazano junaštvo v petdnevem zaporu.

n **St. Dantjel.** Ubil se je Peter Domej, p. d. Tratnik v Suhem vrhu. Dne 3. t. m. je šel po opravkih k svojemu sosedu in se je v noči vrnil domu. Ker pa je pot zelo nevarna in je bila noč zelo temna, zgrešil je stezo in padel čez neko skalo. Našli so ga drugi dan popoldne mrtvega. Pokojnik je bil prvi občinski svetovalec, vesten katoličan, odločen narodnjak in priden, razumen gospodar. Bodi mu Bog mil sodnik. Isti dan je tudi v Strojni nagloma umrla Urša Mak. Pač resen opomin: Bodite pripravljene!

n **Grozna nesreča.** V šentviški okolici so mlatili žito z mlatilnim strojem. Prazno slamo je zbiral 13letna Marija Janšič. To delo ni nevarno, a ubožica se je po neprevidnosti približala jermenu, ki jo je prijel za lase in deklica je ostala brez las in kože s krvavečim golim čelom.

n **Sele.** Dne 30. septembra ob ¼10. uri ponoči, so od gotove strani naščuvani nemškutarški fantazini napadli hišo, kjer se je vežbal tamburaški zbor ter metali skozi odprto okno kamenje. K sreči se ni pripetilo nič huđega razun neke male praske na čelu enemu izmed tamburašev. Take zlikovce bi bilo dobro po c. kr. prožnikih izslediti, da bi se jih potem postavilo na hlad.

n **Požar.** Dne 27. septembra je začel goreti hlev grof Thurnove graščine na Ravneh pri Guštanju. Pogorela sta oba živinska hleva in vse zelenje, ki je bilo za zimo shranjeno, ter več kmetijskih strojev. Zgorelo je par volov in več svinj, drugo živino in svinje so rešili. Na pomoč ste prihiteli guštanjanska in prevaljska požarna bramba, ki ste končno ogenj omejili. Graščina, druga stanovanja ter konjski hlev so ostali od ognja nedotaknjeni. Kako je ogenj nastal, se še ne ve.

n **Smrtna nezgoda.** V Rablju se je 1. t. m. ponesrečila v grofa Henckelnovem rudniku 18letna delavka Kücker. Opraviti je imela pri prevažanju kositarja. Bodisi, da ji je izpodrsnilo ali pa vsled neprevidnosti, je padla naenkrat v lijak, ter je bila takoj pokopana s tvarino, ki je za njo padla. Vkljub hitri pomoči, so potegnili le mrtvo truplo dekleta iz lijaka. Po izpovedbi oči vidcev je bila ponesrečena sama kriva nesreče, ker se je predaleč upala na nevarnem kraju.

n **Zvest Mohorjan** je navadno tudi zvest narodnjak; zvest narodnjak pa rad položi „mal dar, člomu na oltar.“ Kot običajna prilika za malo žrtev v prid domovine se je že več let izvajalo pri prejetanju Mohorjevih knjig. Ravno sedaj so se začele iste za letos razpošiljati, in povodom tega v imenu tr-

pečega slovenskega življa na Koroškem v ljudno zopet prosimo: Mohorjani! Spomnite se z malim darom „narodne šole“ v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem.

n **S tira** je skočila 6. t. m. zvečer na beljaški postaji lokomotiva osebnega vlaka. Trije vozovi so pobiti. Ranjen je bil samo en sprevodnik.

n **Umril** je dne 27. m. m. v Beljaku J. Fischer star., lastnik znane beljaške pivovarne, star 97 let. Bil je najstarejši mož beljaške občine in priljubljena oseba.

n **Vzburljiv prizor** so imeli 6. t. m. gledalci zverinjaka v Beljaku. V zverinjaku, last Josipine Sunntinger, je bila ta dan zvečer napovedana predstava z enim nevarnim vzhodno-indijskim medvedom, kateri je, kakor je bilo na naznanilih brati, sestro sedanje krotilke zverin v Dunajskem Novem mestu raztrgal. Seveda je bilo vsled tega v zverinjaku vse polno radovednega občinstva. Proti 9. uri zvečer se je podala krotilka, eno 17-letno dekle, v medvedovo ozko kletko. Medved je bil pa trmast, ter je delal sitnosti mladi krotilki. Ko je pa dekle zapustilo kletko, je pa medved skočil za njo ter jo vgriznil v leva pleča, potem pa še dvakrat v levo roko nad gležnjem. V tej sili je priskočil na pomoč en sluga, kateri je medveda za vrat zagrabil in ga nazaj vlek, neki drugi je pa medveda hitro z vilami k steni pritisnil, da se je tako prvi sluga lahko rešil nevarne zveri. Težko ranjeno krotilko so prepeljali v beljaško bolnišnico, kjer so jo potem morali operirati.

n **Zdivjani posli**. Ne daleč od Velikoveca je gospodar, ki je imel mladega hlapca. V nedeljo prišel je ta malo pijan domov in začel zbadati, da mora le on pridelavati kruh za gospodarja. Pri mizi je začel potem razsajati, da je šla jed kar po tleh. Mladi gospodar, odslužen vojak, je šel v stran, misleč, da bo potem hlapec miren. A ta se je lotil, brez da bi bil preveč pijan, gospodinje. Gospodar je zdaj hlapca prijel in vrgel iz hiše. Ta pa je šel po sekuro in je hotel s sekuro nad gospodarja, ki je moral hitro zapreti hišna vrata, da zdivjani človek ne pride noter. Hlapec je zdaj upil, da bo s sekuro razsekal konje v hlevu. Tega sicer ni storil, a pred ljudmi je obetal, da zažge hišo, in vendar mu gospodar ni bil ničesar žaloga storil, in že drugo leto je fant zado-

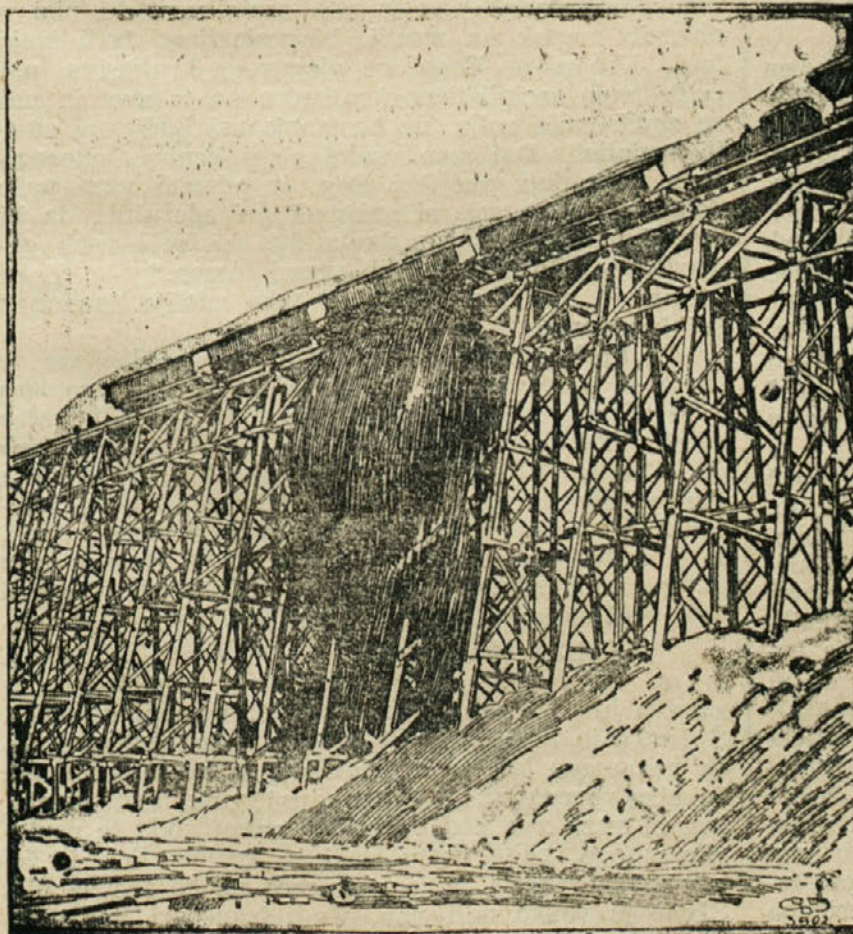
voljen služil pri hiši. Gospodarji se ne upajo sodnji naznaniti teh zverin, boječi se, da, ko pride iz ječe, res zapali dom. Slabi časniki ukradejo človeku vero, strah pred Bogom in spoštovanje pred gospodarjem!

n **Lebuče**. Ker že tako dolgo ni bilo nobenega dopisa iz Lebuč v Našem Domu, zato dovolite, da posežem nekoliko dalje nazaj. Dne 11. julija se je zastrupil Jožef Hotim, hlapec pri Železniku. Vzrok samomora je neznan. Dne 26. avgusta sta se strela v Ponikli dva šolarja: Dobnik in Kompoš. Prvi je drugega tako močno vdaril s kamenom po glavi, da je ta vsled tega umrl. Pač slabi sadovi nemčurskih šol! — Od 22. do 27. avgusta smo imeli čast, imeti med seboj spodnještajerske fantje-vojake mariborskega in celjskega domobranskega polka. Ti so dali lep vzgled našim fantom, kateri morajo tudi služiti cesarju. Pokazali so, da se tudi v vojaški sukni ne sramujejo svojega krščanskega značaja, kajti v prav obilnem številu so se udeležili obhoda z najsvetejšim pri tukajšni cerkvi sv. Jerneja. Neki fant od Podčetrtka in njegov tovariš (oba vojaka) sta pri procesiji prav lepo potrkovala na zvonove: to je bilo za naše ljudi nekaj novega. Da so zavedni Slovenci, pokazali so z lepim petjem, s samo slovenskim govorom brez vsake nemškutarije, kar je tako redko pri vojaki, med ljudstvom so se vedli omikano. Močno so se zanimali za časnike, katere in koliko jih naročamo. Mi pa moramo priznati, da Štajerci nimate zastoj toliko izobraževalnih in bralnih društev, to priča omika in nastop vaših fantov med svetom. Stokratni živio dragi bratje iz zelene Štajerske, kličem vam, ki ste nas posetili kod vojaki v prijaznih Lebučah!

n **Na smrt obsojen** je bil pri celovškem vojaškem sodišču kanonir 9. div. polka Mih. Ploder zaradi nepokorščine. Poveljnik III. armadnega zbora ga je pa pomilostil v dveletno ječo.

n **Ker je vojaškega beguna** prikrivala, pešca Novka od 17. pešpolka, je bila obsojena dninarica Ana Likosar v Celovcu v dvamesečno ječo in pa še dvesto kronic mora vojnemu erarju odškodnine plačati.

n **Pobegnil** je 1. t. m. iz sirotinske vojašnice v Celovcu pešec Viktor Meglič od 17. pešpolka. Begun je doma nekje na Dolenjskem. Snažil je svojo civil-

Kako zidajo Amerikanci železniške nasipe kaže nam predstoječa slika. Najprej sezidajo iz močnega lesa velik most. Na tem mostu dovažajo vlaki zemljo in majhne kamene tako dolgo, da je nasip gotov. Seveda čez dolgo časa les strohni, toda med tem se zemlja in kamenje vsede ter postane trden nasip, ki je dovolj močen, da nosi vlake.

Smešnice: To ni nič čudno. Nekdo se čudi, kako da morejo zvezdoglebi poprej solnčni mrak vedeti? — „Kaj se boš temu čudil?“ — mu odvrne njegov sosed — „saj je to celo leto poprej v pratikah že oznanjeno.“

Pravočasno. Nekemu kmetu na Nemškem je pogorela hiša, predno je mogla priti požarna bramba. Da bi se izognili v prihodnje občani sličnim nezgodam, je oznanil župan nastopno nedeljo pred cerkvijo: „Od danes naprej je vsem strogo zapovedano, da morajo vsi pol ure predno jim izbruhnje požar v hiši, hlevu ali skednju, naznaniti to županu, da morejo priti ognjegasci pravočasno.“

Adamovo jabolko. Prepričan katoličan, povabljen od nekega protestanta v petek na kosilo, se je opravičil, da ne more priti, ker katoličani ne jedo v petek mesa. — „A, kaj post“, reče protestant, „evangelij pravi, da kar gre skozi usta v človeka, ne umaže duše.“ — „Dobro“, odvrne. „Zdaj vas bom pa vprašal; verujete li, da si je Adam umazal dušo, ko je snel prepovedan sad?“ — „Seveda“ odgovori protestant, „in prav zato smo mi protestanti obdržali zakrament sv. krsta.“ — „No torej, ali niso šla jabolka Adamu v želodec skozi usta.“

no obleko, ter mu je bržčas dolg čas postalo po civilnem življenju, vsled česar jo je popihal.

n Iz pliberškega okraja. Pod tem naslovom toži v zadnji številki „Našega Doma“ neki dopisnik, da pliberška okolica „spi mrtvo spanje“, dočim vsa druga Koroška vstaja k novemu, bujnemu narodnemu življenju. Dopisnik je menda mnenja, da če ni vsako nedeljo kakega shoda ali veselice, vlada v dotičnem kraju že smrtno spanje. Da pliberška okolica ni zaspana, so pač sijajno dokazale zadnje volitve. Kateri drugi okraj pa je spravil na volišče celih 90—98% volilcev? Shodov gotovo ni premalo, da, v nekaterih krajih celo preveč; samo vnetih in zmožnih delavcev-lajikov v narodnem vinogradu primanjkuje. Ljudstvo se je menda že naveličalo večnih shodov; to kaže slaba udeležba. Vsaj v Prevaljah je tako; v tem zaspanem kraju se prirejajo vsak mesec društvena zborovanja. Na zadnjem mesečnem shodu je tam g. dr. E. Ehrlich izvrstno govoril o starostnem zavarovanju za vse vrste delavcev. Navzlic vsej agitaciji pa ni bila udeležba dobra. Kmeta niti enega ni bilo; in vendar bi mu bilo tako treba pouka ravno v tej točki, katero mnogi napačno tolmačijo. Voditelji se trudijo, da bi izobrazili ljudstvo, a ljudstvo beži pred njimi. Za stvaren poduk mu ni dosti mar, same veselice ga še vlečejo. Kam pa bomo prišli, če bomo na naših shodih samo peli in pili, učili se pa nič? Zato svetujem dopisniku iz pliberškega okraja, da gre med ljudstvo in ga pouči, da človek ni samo za zabavo, ampak pred vsem za pametno in resno življenje na svetu, in on bo izvršil ogromen kos narodnega dela.

Razne novice.

r Carjeva ladija. Kakor znano, se je nedavno ruska carska jahta (ladija) „Standart“ ponesrečila v Finskem morju, a so jo zopet srečno dvignili iz morja. „Standart“ je ena izmed najlepših in najrazkošnejše opremljenih vladarskih jaht. Lepša je nego jahta „Victoria and Albert“ angleškega kralja in od jahte „Hohenzollern“ nemškega cesarja „Standart“ je bil spuščen v morje leta 1895 v Kronstadtu. Ladija je dolga 113 metrov, široka 15,6, in ima 5480 tonelat, stroji imajo 12.000 konjskih sil. Carski prostori so izdelani od samih umetnikov, stene so pozlačene. Jahta je stala 15 milijonov rubljev.

r Nevesta umorila svojega ženina. O groznem zločinu poročajo iz mesta Brand na Saškem. 23letna deklica Beier, hčerka nekdanjega župana mesta, je prišla na obisk k svojemu ženinu. Začela se mu je dobrikati, rekla je, da mu je nekaj lepega prinesla. Da pa ne bo videl, kaj je, naj si pusti zavezati oči. Ko je imel ženin oči zavezane, mu je rekla, naj odpre usta. Tudi to stori nič hudega sluteči. Deklica pa mu vtakne v usta revolver in ga ustrelji. Nato dene ponarejeni testament med njegove papirje, v katerem jo imenuje ženin za dediča svojega velikega premoženja. Sprva so ljudje mislili, da se je mož sam ustrelil, pozneje so šele prišli na sled temu groznemu hudodelstvu.

r Najnesrečnejša ženska na svetu je bila pač Regina Goldner v Novem Jorku. L. 1905. se je nekega večera podrl nad njo strop, da je bila pokopana tri dni pod razvalinami, ker so bili njeni hišni sostanovaleci odpotovali. Ko so jo našli, so jo prenesli v bolnišnico, kjer je ozdravela. Ko je zapustila omenjeni zavod, je šla k sestri na obisk; ko je hotela stopiti na voz cestne železnice, je padla in si zlomila nogo. Seveda so jo takoj zopet prepeljali v bolnišnico. Ko je znova zapustila zavod, je najela voz, da se pelje domov. Toda v tem hipu se je splašil radi nekega avtomobila konj, ki je treščil kočijo s tako silo v brzjavni drog, da se je popolnoma razbila. Regini Goldner so se pretresli možgani in morali so jo tretjič prepeljati v bolnišnico. Med tem časom pa je propadla banka, kjer je imela nesrečnica naloženo svoje malo premoženje, in katero je vsled tega izgubila. Revica je vstopila kot služkinja; toda

takoj prihodnji dan jo je našla njena gospodinja nezavestno na postelji; gorični plin je vhaajal iz cevij in napolnil sobo, kjer je spala nesrečnica, in le malo je manjkalo, da se ni zaključila. Morala je četrtič v bolnišnico. Ko je zopet okrevala, je šla v službo k neki šivilji, kjer se je pa takoj prvi dan zbodla z veliko bakreno iglo, vsled česar se ji je zastrupila kri; takoj je morala nazaj v bolnišnico, kjer bi se bila skoro zastrupila, ker je pomotoma izpila steklenico jodove tinkture. Komaj je toliko okrevala, da je zapustila omenjeni zavod, jo je prijelja policija radi predrznega obnašanja na cesti (pozneje se je izkazala njena nedolžnost). Vsa obupana je kupila nesrečnica strup, da bi se usmrtila. Rešili so jo še pravočasno; pač pa so jo zopet zaprli, ker je v Ameriki poskus samomora kaznjiv. Tedaj je skočila reva iz visočine na tla in si razbila glavo.

r Železniška nesreča. Vsak dan skoraj naznanja brzjav železniške nesreče, ki zahtevajo več ali manj človeških žrtev. Blizu Budimpešte se je 10. t. m. zopet pripetila nesreča, pri kateri je več ljudi mrtvih in mnogo ranjenih. Trčila sta skupaj brzjav in tovorni vlak. Obe lokomotivi sta se zarili ena v drugo ter se na to skotali čez nasip. Trupla strojevodja in kurjača še drugi dan niso dobili iz razvalin.

d Dobra kupčija. Okoli ogla je pridrivil avtomobil, pred njim je šel mož s puško na rami, vodeč psa na vrvici. Mož je še pravočasno odskočil, psa pa je avtomobil povezil in usmrtil. Avtomobilist je brž izstopil ter vprašal moža: „Ali je to vaš pes? Ali ste zadovoljni z 20 kronami? — Da, zadovoljen.“ Voznik je izročil možu cekin ter vstopil zopet v svoj voz, pri tem pa je še pripomnil: „Žal mi je, da sem vam za danes pokvaril lovsko zabavo. — Saj nisem šel na lov, je odgovoril mož. — Kaj pa ste hoteli s psom in puško? — V gozd sem hotel iti ter ustreliti psa, ki je bil neozdravljivo bolan.“

d Socialistični očenaš. Da za socialiste ni vera privatna stvar, katero treba spoštovati, ampak najglavnejša stvar, katero treba uničiti, dokazuje sledeče bogokletno zasukanje našega očenaša, katerega so socialisti natisnili na tisoče izvodov in razširili med svoje zapeljane delavce in težake. Tu socialistični očenaš: „Oče naš socializem, ki nisi v nebesih ampak na zemlji, blagoslovljeno bdi tvoje ime. Ker ni ne Boga, ne njegovega kraljestva, naj pride tvoje socialistično kraljestvo na ta svet in naj se zgodi tvoja volja, da postanejo vsi ljudje na zemlji socialisti. Daj nam vsakdanjega kruha, katerega nam neče dati katoliški Bog, in odpusti nam naše dolgove, katere smo si nakopali pri oderuhih, da bi morali plačati krivične davke ter nas reši vseh gospodarjev. Odnese naj jih vrag! Amen.“ — Tako mislijo in molijo socialisti in tako mislijo danes vsi brezverci.

d Proti rdečim nosom. Nič ni neugodnejšega za samec, ki bi se radi ženili, kakor rdeč nos. Pa barva sama bi že naj bila, toda za takim nosom se skriva nesrečna tajnost. Tak nos je javni zapisnik vseh prečutih noči za — litrom. Ni čuda, da pri dekletih rdeči nos ne zbuja idealne ljubezni. Zato bo prava rešitev za obupane „rdečkarje“, ko izvedo iz lista „Zentralblatt für Medizinalwesen“, da je najbolje in najuspešnejše sredstvo proti rdečemu nosu — bencin! Z bencinom se mora nos večkrat rahlo namazati in po večkratnem poskusu baje nos pobledi. Lahko so poskusi.

r Velikanska povodenj na južnem Francoskem in na Španskem. Velika nesreča je doletela prebivalstvo južne Francije in Španije. V mnogih krajih Španske je preplavila in odnesla vođa zemljo, tako, da bo mnogo jesenskih pridelkov, katerih prebivalci še niso pospravili, popolnoma uničenih. Tudi mesta, trgi in vasi trpe pod povodnijo, zakaj vođa je poplavela mnogo večjih trgov, vasi in krajev. Pota in železnice so razdrte in je nemogoče vsako prevažanje. Škode je veliko milijonov. Tudi francoski jug nima letos gospodarskega uspeha. Spomladi in poleti je bil oni znani upor vseh vinogradnikov, ko se jih je sa-

mo pri demonstraciji v Montpellieru zbralo nad pol milijona. Celemu jugu je pretel gospodarski propad, ako se vinogradnikom, njihovi resnični in upravičeni želji ne ugotovi, in z gospodarskim propadom je pretel celi republiki velik nered, upor in vstaja, ker so vsi vinorejci izborni organizirani. Temu se je vendar republika še pravočasno vsaj deloma izognila in predložila v zbornici tozadevne prepotrebne zakone v obrambo vinogradnikov. Prvi gospodarski nesreči se je dežela vsaj začasno ubranila in sedaj je prišla druga nesreča, ki sicer zadene samo majhen del prebivalstva, vendar je posebno za dotičnike jako občutna in usodna. Na južnem Francoskem namreč je štirinajst dni neprestano deževalo in voda je vsled velikega dežja tako narasla, da je zahtevala ne samo poljedelskih, ampak tudi človeških žrtev. Istočasno kakor v Španiji, je tudi tu voda poplavela mesta, vasi in naselbine ter kakor tam, tako tudi tu napravila ogromno škodo. V mnogih krajih so potegnili tudi več mrtvih iz vode. Prebivalci so v strahu in beže v varnejše kraje, povsod, kjer in kamor je prišla povodenj, vlada beda, posebno med manj premožnimi prebivalci, ki so tako prišli ob vse svoje imetje.

r **Kokoš** z — leseno ного. V Winsted (Amerika) živi lepa plymoutska kokoš, katera se počuti popolnoma dobro, dasiravno ima leseno ного. Lastnik te kokoši je Lewis Ives. Kokoš se mu je tako priljubila, da jej je dal na razpolago dvorišče svoje hiše. Ko je bila njegova kokoš stara mesec dni, jej je podgana odgrizla ного. Ives je pa želel rešiti lepo žival in radi tega jej je izdelal leseno ного. Naravno, ko je rasla, moral jej je vedno izdelovati tudi vedno večjo ного. Sedaj je kokoš dosegla svojo skrajno velikost. Na leseni nogi prav lahko stoji, dočim z drugo brska po pesku s podvojeno marljivostjo. Tudi jajca leže prav marljivo in njeni piščanci imajo vsi po — dve nogi.

Mati.

(Francoska povest iz časa francosko-nemške vojske.)

Mož, star lovski tat ji je umrl in ji zapustil sina, ki je bil tudi lovski tat. Zaradi tega so jih imenovali divjake.

Ko je bila vojna napoveklana, je stopil tudi mladi divjak v vojsko, tedaj 23 let star, in je pustil mater samo doma. Ljudje je niso omilovali, ker so vedeli, da ima denar.

Ostala je sama v hiši, daleč od vasi, na robu gozda. Bala se ni; bila je taka, kakor mož in sin, velika in zelo močno, s trdimi potezami v njenem obrazu, na katerem se je le redko kedaj pokazal smeh.

Živela je v svoji hišici svoje enakomerno življenje. Po enkrat na teden je šla v vas, kruha in mesa kupit. Ker so govorili o volkovih, ni šla nikoli brez puške.

Nekega dne so bili Prusi tu. Razdelili so jih med kmete in tudi starica je dobila štiri možje. Bili so dolgi in so vkljub naporu dobro izgledali. Delali ji niso posebnih težav in stroškov. Čeravno so se nji napram uljudno vedli, je mislila vedna na svojega sina in vsako jutro jih je izpraševala: Veste li kaj, kam je šel triindvajseti polk? — Moj sin je zraven.

Ne vemo, so odgovarjali. Razumeli so njeno skrb in njen nemir, saj so imeli tudi sami mater, in ji izkazovali vso mogočo prijaznost. Tako jih je imela zares prav rada, čeprav so bili to njeni sovražniki.

Nekega jutra je opazila starica, ko je bila ravno sama doma, na ravnini moža, ki je šel proti njeni hiši. Spoznala je v njem pismonošo, ki ji je, bližje prišedši, dal kos papirja. Poiskala je očali, ki jih je potrebovala pri šivanju, iz žepa, ter čitala pismo:

Gospa Simon!

Naznanjam vam žalostno vest, da je usmrtila včeraj krogla iz topa vašega sina Viktorja in ga popolnoma raztrgala. Stal sem tik njega in rekel mi je ravno, naj vam naznanim, ako se mu kaj zgodi. Vzel sem mu uro iz žepa, ki vam jo prinesem, ko bo konec vojne.

S pozdravom vaš

Cezar Rivot,

korporal v 23. pešpolku.

Pismo je bilo tri tedne staro.

Ona ni jokala, ostala je mirna; tako je bila omotena, da ni niti čutila bolečine. Edina njena misel je bila: Torej Viktor je zdaj tudi mrtev!

Črez čas so ji stopile solze v oči in bolelost jo je obvladala. Prihajale so ji misli, ena strašnejša od druge. Žandarji so ji umorili moža, Prusi sina. Zdelo se ji je, da ga vidi pred seboj: z nazaj vi-sečo glavo, z osteklenelimi očmi.

Tu je slišala glasove. Prusi so prišli iz vasi nazaj. Hitro je skrila pismo, posušila oči ter jih z navadnim obrazom vsprejela.

Smejali so se vsi štirje; kajti vlovili so zajca, debelega, ter ji dali takoj razumeti, naj ga za opoldne pripravi.

Precej je začela obed pripravljati, toda ni imela srca, da bi zajca umorila. In vendar ni bil prvi. Eden izmed vojakov ga je udaril za ušesa in ga usmrtil.

Vsedla se je s Prusi za mizo, toda nobenega grižljeja ni mogla pogoltniti. Vojaki se niso brigali za starico, ki jih je od strani gledala in strašna misel ji je silila v glavo. Vendar se ni videl v njenem obrazu noben sled o tem.

Naenkrat je rekla: Že mesec dni smo skupaj in jaz niti ne vem, kako se imenujete.

Z nekaterimi težavami so razumeli njene besede. Toda s tem starica še ni bila zadovoljna. Napisati so ji morali naslove svojih rodbin na košček papirja. Z očali na nosu je bulila na neznane črke, potem je spravila listič k drugemu pismu v žep.

Po obedu je rekla: Napravila vam bodem sedaj postelje.

Začela je seno pod streho nositi, kjer so vojaki spali. Da vam ne bo premrzlo, je rekla čudečim se vojakom. In ti so ji pomagali. Celo podstrešje je bilo napolnjeno s senom, v katerem so bile štiri tukuje za vojake.

Po večerji so zlezli Nemei pod streho, kakor vsak večer. Komaj so se zaprla vrata za njimi, je vzela starica lestvo proč, odprla tiho hišna vrata in začela nositi seno v kuhinjo.

Ko se ji je zazdelo dosti, je vzela šop in ga zažgala na ognjišču ter ga vtaknila v seno. Potem je šla ven in čakala.

V malo trenutkih je bila vsa notranjščina hiše v plamenu. Zdaj se je zaslišal presunljiv krik s slemena, potem strašno rjojenje vojakov. Slišalo se je prasketanje ognja in pokanje tramov. Naenkrat se je streha razsula.

V daljini se je zaslišal zvon.

Nepremično je stala starica pred razdejano hišo s sinovo puško v rokah, boječ se, da bi kateri izmed vojakov ušel.

Ko je bilo vse dokončano, je vrgla puško v ogenj.

Zdaj so prišli ljudje, kmetje in Prusi.

Mirno in zadovoljno je sedela starica na hodu. Neki častnik, ki je znal francosko, kakor bi bil Francoz, jo je vprašal: Kje so vaši vojaki? S svojo suho roko je pokazala v pogorišče in rekla: Tu notri.

Ljudje so jo obkolili. Častnik je dalje izpraševal: Kako je nastal ogenj?

Jaz sem zažgala, je odgovorila.

Niso ji hoteli verjeti. Mislili so, da je zaradi nesreče obnorela. Tu je začela pripovedovati vse od kraja do konca; nič ni pozabila.

Ko je bila gotova, je vzela iz žepa dva papirja, osnažila ččali, da bi boljše razločila, in rekla potem, pismo kaže: To je Viktorjeva smrt, in na pogorišče kaže: Tu stoje njihova imena, da jim lahko na dom pišete.

Mirno je dala listič častniku in rekla: Lahko tudi pišete, kako je prišlo, in starišem poveste, da sem jaz bila, Viktoire Simon. Ne pozabite.

Častnik je dal nemško povelje. Vojaki so jo zgrabili in jo postavili še ob na pol topeel zid hiše. Potem se je postavilo njej nasproti dvajset korakov pred njo dvanajst vojakov.

Ona je razumela in čakala.

Na novo zapoved se je zaslišal močan pok. En strel se je sprožil prepozno.

Starica se ni zgrudila, temveč padla na čelo, kakor bi ji bili noge odrezali.

Častnik se ji je približal.

Kroglice so jo skoro raztrgale, in v desni pesti je držala okrvavljeno pismo.

Pozor,
kmetje in fantje!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že 25 let, se mi je posrečilo s časoma iznajti sredstvo za rast brk in las, proti izpadanju las in za odstranitev prhlja (luskin) na glavi, to je

Kaplor št. I.

Cena je (frankó na vsako pošto): 1 lončič 3 K 60 v, 2 lončka 5 K. Prosim, da se naroči samo od mene. Naslov je: P. Jurišič, lekarnar v Pakracu, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštnim povzetjem.

*Naj tače majhen sem možic!
Da sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Na sem Kathreinerovo kavo pil.*

Prisna sama v izvornih zavojih z imenom **Kathreiner.**

Nihče naj bi ne pil močno razburjajoče snate kave nemešane!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, rodilna in krvotvorna speli zdravje.

Otroke bi bile jano in navajati Kathreinerjevo kava.

Slika 1 pol nar. velikosti.

Zahtevajte

zastoj, da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 1000 slikami.

- St. 865. Srebrna damska remontear ura gl. 3-50
- St. 822. Srebrna remontear ura za gospode 3-50
- St. 887. Srebrna anker ura, 15 kamenov, gl. 5, dvojni pokrov gl. 6-50
- St. 841. Srebrna anker ura, dvojni pokrov, 15 kamenov, zelo močna gl. 7-9-50

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni sveti nazaj.

Anton Kiffmann,

največja zaloga ur srebrnine in zlatega blaga. Eksport v vse dežele.

Maribor M. S., Štajersko.

Pozor! Čitaj! Pozor!

Slavonska biljevina.

Ta je napravljena iz najboljših gorskih zelišč — ter se izvršno in z najboljšim uspehom vporablja proti zastarelemu kašlju — bolih v prsih, — prehlajenju v grlu, hripavosti, težkemu dihanju, astmi — pljučnemu kataru, suhemu kašlju, tuberkulozi i. t. d. i. t. d.

Delovanje izborna, vspeh siguren. Cena je franko na vsako pošto za 2 steklenici 3 K 40 vin., 4 steklenice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se pošlje denar naprej. — Manj kot 2 steklenici je ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišića,

lekarnarja v Pakracu št. 201. (Slavonija.)

656

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19. * v Medjatovi hiši v pritličju * Dunajska cesta 19.

zavaruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
2. Proti prelomom zvonove, in
3. Za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača, slovenska zavarovalnica.

Svoji k svojim!

12-7